

Z TRADYCJI MNISZEJ

27

O. PIOTR ROSTWOROWSKI OSB

**WIARA, NADZIEJA
I MIŁOŚĆ**

O. PIOTR ROSTWOROWSKI OSB

WIARA, NADZIEJA I MIŁOŚĆ

**TRZY FILARY
CHRZEŚCIJAŃSKIEGO ŻYCIA**

TYNIEC
WYDAWNICTWO BENEDYKTYNÓW

Opracowanie graficzne: Jan Nieć

Imprimi potest: Opactwo Benedyktynów
Ldz. 24/2002, Tyniec, dnia 23.04.2002 r.
† Marek Szeliga OSB, opat tyniecki

Imprimatur: Kuria Metropolitalna
L. 1077/2002, Kraków, dnia 24.04.2002 r.
† Jan Szkodoń, wikariusz generalny
Ks. Jan Dyduch, kanclerz
O. Tomasz M. Dąbek, cenzor

Wydanie drugie – Kraków 2012

ISSN 0867-7050

ISBN 978-83-7354-437-6

© Copyright by TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów
ul. Benedyktyńska 37
30-398 Kraków
tel. + 48 (12) 688-52-90
tel./fax + 48 (12) 688-52-91
e-mail: zamowienia@tyniec.com.pl
www.tyniec.com.pl

Druk i oprawa: TYNIEC Wydawnictwo Benedyktynów
druk@tyniec.com.pl

SPIS TREŚCI

OD WYDAWNICTWA.....	7
I. GDY CZŁOWIEK WOŁA	11
1. Bóg Trójjedyny.....	11
2. Człowiek w drodze do Boga.....	13
3. Kościół – misterium jedności Boga z człowiekiem.....	16
II. DLACZEGO WIERZĘ?	21
1. Ucieczką ratują się słabsi	21
2. Wielka radość katolika.....	23
3. Cóż bardziej oczywistego.....	25
4. Dróg jest wiele, ale... ..	25
5. Wyciągajmy wnioski.....	28
6. Czyż nie daje do myślenia?	30
7. Kościół drażni	31
III. MÓDL SIĘ Z WIARĄ	33
IV. WIARA FUNDAMENTEM MODLITWY	39
1. Nadprzyrodzony kontakt	39
2. Wierzyć w stały dostęp.....	40
3. Bóg ciągle czynny w nas w sposób niewidzialny i ponad wszelkie poznanie	41

V. NADZIEJA	43
1. Cel nadziei	44
2. Środki.....	48
VI. BĘDZIESZ MIŁOWAŁ PANA BOGA... ..	51
1. Proste upodobanie w Bogu.....	54
2. Miłość Boga przez wypełnienie Jego woli	56
3. Pragnienie bliskości.....	58
VII. WIARA WARUNKIEM MIŁOŚCI	61
VIII. UCZMY SIĘ KOCHAĆ	67
1. Boża Miłość naszą normą	69
2. Reakcja miłości na zło	72
3. Obowiązek przebaczenia.....	77
4. Zawiść	80
5. Miłość to więcej niż zyczliwość.....	83

OD WYDAWNICTWA

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: największa z nich [jednak] jest miłość (1 Kor 13,13)¹.

Wiara, nadzieja i miłość stanowią rdzeń chrześcijańskiego życia. Bez nich chrześcijaństwo jest martwe. Dlatego też sprawą zupełnie podstawową dla chrześcijanina jest autentyczne ich odkrycie. Nie wystarczy, że posiadamy te cnoty jako dane nam w sakramencie chrztu, ale trzeba, by były w nas żywe na co dzień, by nas kształtowały i wprowadzały w coraz większą zażyłość z Tym Który Jest.

W niniejszym tomiku prezentujemy wybrane teksty Ojca Piotra Rostworowskiego, benedyktyna, a później kameduły, który niejednokrotnie poruszał te tematy w konferencjach duchowych dla różnych ludzi, na różnych etapach życia. Ułożyliśmy je zgodnie z porządkiem rozwijającej się refleksji. Całość rozpoczyna fragment rekolekcji podejmujący podstawowe prawdy wiary widziane przez człowieka, który stara się w zasadniczy sposób odnaleźć w rzeczywistości.

¹ Teksty Pisma Świętego są cytowane według V wydania Biblii Tysiąclecia.

Dalej następuje artykuł pt. „Dlaczego wierzę?”, który uświadamia nam, że wiara chrześcijańska nie jest jedynie subiektywnym przeżyciem, nie jest jedynie pobożną tradycją, ale jest rozumna i – co bardzo ważne – jest radością życia.

Wzrastamy w wierze konkretnie tylko wówczas, gdy wchodzimy w żywą więź z Bogiem. Tą więzią jest modlitwa. O tym mówi następny rozdział: „Módlmy się z wiarą”. W modlitwie nie da się niczego „osiągnąć”. Ona jest wejściem w misterium, by w nim się odnaleźć w wolności. Taka modlitwa prowadzi do kontemplacji, co o. Piotr podejmuje w następnym tekście zatytułowanym przez nas: „Wiara fundamentem modlitwy”. Wiara pozostaje niewzruszonym fundamentem naszej relacji do Boga tu na ziemi, nawet w najwyższych rejestrach naszej egzystencji.

Niestety, nigdzie nie znaleźliśmy większego fragmentu tekstu o. Piotra odnoszącego się do nadziei. Udało się jedynie odtworzyć jego konferencję na ten temat na podstawie notatek słuchaczek. One właśnie tworzą rozdział „Nadzieja”.

„Wiara warunkiem miłości” – stanowi fragment komentarza do J 16,27–33, w którym Chrystus ukazuje uczniom, że wiara jednocześnie jest szkołą, drogą, na której czeka każdego doświadczenie, jakaś forma ucisku, ale przez wiarę mamy udział w zwycięstwie

Chrystusa. Ostatni tekst, będący niejako wnioskiem całości rozważań, stanowi artykuł-wezwanie: „Uczmy się kochać”. Życie jest dla nas drogą, na której najważniejsza pozostaje miłość. Uczmy się jej zatem, bo szkoda czasu na rzeczy drugorzędne.

Wiara jest także fundamentem prawdziwej miłości, gdyż każda miłość zasadza się na miłości Boga. Bez tego wymiaru miłości wszystko się ostatecznie rozmywa i upada – konferencja: „Będziesz miłował Pana Boga...”

Mamy nadzieję, że tak przygotowany zestaw refleksji pomoże czytelnikowi skorzystać z dojrzałej mądrości o. Piotra, wielkiego mistrza życia duchowego o ogromnym doświadczeniu w tej dziedzinie. *Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość – te trzy: największa z nich [jednak] jest miłość* (1 Kor 13,13). Oby stało się to rzeczywistością w naszym życiu.